

Sygn. akt V CSK 340/11

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku Z. S.-B.
przy uczestnictwie A. M. i M. B.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 lutego 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki postępowania A. M. kwotę 1.800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2011 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawczynie Z. S.-B. od postanowienia Sądu Rejonowego w J. z dnia 4 sierpnia 2010 r. w sprawie z udziałem A. M. i M. B. o zniesienie współwłasności środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym. Sąd pierwszej instancji oddalił wniosek o zniesienie współwłasności uznając, że wnioskodawczynie nie wykazała, aby pomiędzy nią a jej zmarłym bratem W. S. została zawarta umowa darowizny, na podstawie której jakakolwiek część pieniędzy zgromadzonych na wspólnym rachunku bankowym weszła do jej majątku. Stanowisko to podzielił Sąd drugiej instancji wskazując, że art. 51a Prawa bankowego nie pozwala przyjąć stanowiska wnioskodawczynie, iż fakt założenia wspólnego rachunku automatycznie powoduje między współposiadaczami tego rachunku współwłasność znajdujących się na tym rachunku środków pieniężnych.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczynie zarzuciła nieważność postępowania na podstawie art. 379 pkt 4 w związku z art. 48 § 1 pkt 5 i art. 398²¹ k.p.c., gdyż w przedmiotowej sprawie w pierwszej instancji orzekał sędzia, który w innej sprawie brał udział w rozpoznawaniu ważności czynności prawnej będącej przyczyną ustanowienia wspólnego konta. Ponadto zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj. art. 65 § 1 i 2 k.c. poprzez przyjęcie, że porozumienie między wnioskodawczynią, a jej zmarłym bratem w sprawie wspólnego konta bankowego, z uwzględnieniem innych okoliczności nie było czynnością powołującą swoistą spółkę cywilną, jak też naruszenie przepisów postępowania cywilnego, tj. art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego oraz art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nie zamieszczenie w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przyczyn ustaleń przyjętych przez Sąd. Wnioskodawczynie wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ewentualnie także postanowienia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z zasądzeniem kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestniczka A. M. wniosła o odrzucenie skargi, ewentualnie odmówienie przyjęcia jej do rozpoznania lub jej oddalenie z zasądzeniem kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem roszczenia skarżącej, zgłaszanego w toku całego postępowania było zniesienie współwłasności środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym. We wniosku inicjującym postępowanie (k. 30 akt sprawy) oraz w apelacji (k. 150) wnioskodawczyni wносиła o przyznanie na jej rzecz kwoty 130028,53 złotych, czyli uwzględniając art. 126¹ § 3 k.p.c. - kwoty 130029 złotych. Taka więc kwota winna zostać przyjęta jako wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną. Wartość tą Sąd Najwyższy może ustalić samodzielnie, poddając weryfikacji wartość podaną przez skarżącego, pomijając regulację zawartą w art. 25 i 26 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09).

Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. wniesienie skargi kasacyjnej w sprawach o zniesienie współwłasności jest dopuszczalne, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150000 złotych.

Ze względu na wartość zaskarżenia ustaloną w niniejszej sprawie, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.; rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego jest oparte na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 391 § 1, art. 13 § 2 i art. 398²¹ k.p.c.